

препозиції: *Хоча навіть якби й не задихнулася, наступного дня однаково померла б* [1, с. 402];

інтерпозиції: *Він, хоч і був огряднішим, невдовзі наздогнав дівчину* [1, с. 404];

постпозиції: *Навіть Ейнштейн не вірив, хоча це були його рівняння* [1, с. 295]; *Її існування є прямим наслідком рівнянь Ейнштейна, хоча до кінця шістдесятих років чорні діри вважали гіпотетичними об'єктами* [1, с. 465].

За нашими спостереженнями, найпродуктивнішим виявився сполучник *хоча*. Складнопідрядні речення з підрядними допустовими в аналізованому творі Макса Кідрука є непродуктивним типом. Цей вид речень за вживаністю становить 6% від усіх складнопідрядних речень розчленованої структури зі значенням зумовленості.

Складнопідрядні речення з підрядним наслідку – це такі конструкції, в яких підрядні частини вказують на наслідок, що випливає зі змісту головної частини. Засобом зв'язку між предикативними частинами таких речень виступає сполучник *так що*.

Зразків речень такого типу в романі не було виявлено.

Отже, спостереження за функціонуванням складнопідрядних речень зі значенням зумовленості в романі Макса Кідрука засвідчує їх широку уживаність. Такі структури допомагають створити особливий, неповторний світ письменника, де відкриваються його думки, переживання, враження від людей і ситуацій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кідрук М. Не озирайся і мовчи : роман. Харків: Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2017. 512 с.
2. Слинко І. І., Гуйванюк Н. В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови : проблемні питання. Київ: Вища школа, 1994. 670 с.

Бабій Тетяна, Креховець Мар'яна
Науковий керівник – доц. Синоруб Г. П.

ФОРМАТ АУДІОПОДКАСТУ У ВИСВІТЛЕННІ ПРОБЛЕМИ СТРЕСОСТІЙКОСТІ ЖУРНАЛІСТА

Будь-яка професія ставить до індивідуальних психологічних якостей людини певні вимоги. Разом з тим, сама професійна діяльність має помітний вплив на мотиви її дій, установки, ціннісні орієнтації тощо. Зазначимо, що у сфері «людина-людина» можуть траплятися несприятливі чинники, що створюють психічного напруження. Екстремальні умови, конфліктні ситуації, несприятливий розвиток подій тощо, породжують відчуття дискомфорту, тривоги, фрустрації. Робота з людьми, стресові ситуації часто призводять до психоемоційного виснаження.

Специфіка роботи журналіста полягає у всесторонньому висвітленні події для надання повної та точної інформації про неї аудиторії. Досить часто медійник змушений працювати в умовах, які для нього є некомфортними, або такими, що продукують негативні емоції. Це робота в екстремальних умовах, висвітлення трагедій, тривала взаємодія з агресивно-налаштованими особами тощо. Крім того, негативно впливає і ритм життя.

Напружена робота, насичений графік, стреси можуть призводити до емоційного вигорання, що негативно впливає не лише на продуктивність діяльності, а й на фізичний та психологічний стан загалом. Із метою запобігання емоційного вигорання, вважаємо, що медійнику вкрай необхідно розвивати у собі *стресостійкість*. А це – важлива властивість людини зберігати у взаємодії з професійними та побутовими стресовими факторами психологічну стійкість, тим самим вберігаючи себе від їх негативного впливу [1, с. 58], а, отже, і від емоційного вигорання, особливо в сучасних умовах – в період карантину, пов'язаного з Covid-19. Така ситуація вимагає якісного виконання професійних обов'язків, критичного оцінювання фактів та запобігання поширення неправдивої інформації.

Стресостійкість є об'єктом вивчення доволі великої кількості дослідників. Психологічний аспект цієї якості досліджували: М. Білова, Б. Величковський, В. Корольчук, М. Кудіонова, Г. Рижко та ін. Особливості у представників професій, що працюють в екстремальних умовах

висвітлювали Г. Дубчак, Л. Китаєв-Смик, О. Коқун, М. Корольчук, П. Короленко, В. Крайнюк, О. Лозгачова, Т. Середа, Ю. Щербатих тощо.

Щодо журналістської діяльності, то дослідженням галузі інновацій та етичних аспектів висвітлення медійниками тем насильства, конфліктів і трагедій займається Дартівський центр журналістики і травми. Учений О. Тур'ян видав працю «Психологічний аналіз сутності та ознак діяльності журналіста в екстремальних умовах». Однак проблема формування стресостійкості в роботі журналіста недостатньо вивчена в українському журналістикознавстві, що й зумовлює актуальність нашого дослідження.

Мета роботи – зацентувати увагу на необхідності формування стресостійкості медійника за допомогою серії аудіоподкастів.

Основний виклад матеріалу.

Щоб дослідити питання професійної стресостійкості у практичному аспекті, використовуючи власний досвід представників професії, вважаємо доречним створити серію аудіоподкастів.

Аудіоподкаст – цифровий медіа-файл, що містить важливу та цікаву для цільової аудиторії інформацію, оформлену у mp3-форматі та призначений для поширення в мережі інтернет, публікації в радіо чи онлайн-ЗМІ тощо [2]. Вважаємо, що такі аудіо-інтерв'ю будуть доречними із професійними журналістами, психологами та медіа-тренерами, щоб дізнатися, як може вплинути на журналіста тривалий або сильний стрес та до яких наслідків це може привести. У процесі створення аудіоподкасту нам довелося працювати дистанційно (у зв'язку з карантинним), при цьому використовуючи такі технічні засоби як мікрофон, телефон, комп'ютер. При створенні аудіо-контенту в онлайн-режимі використовувалися такі програми: Zoom Cloud Meetings, основним призначенням якої є проведення онлайн-конференцій. Такий застосунок також дає можливість записувати розмову у хорошій якості; Zencast для створення аудіо-подкастів.

Вибір формату аудіоподкасту зумовлений тим, що він є досить зручним та мобільним для споживача, а тема – комфортною для відтворення її в аудіо форматі.

Переваги аудіоподкасту в наступному:

1. Процес запису подкастів для багатьох людей є більш творчим, цікавим і зручним, ніж написання тексту.
2. Слухач може паралельно з прослуховуванням матеріалу виконувати свої звичайні справи.
3. Створення аудіоподкасту дозволяє автору побувати в ролі режисера, ведучого своїх радіопрограм.
4. Широкий діапазон тем подкастингу, що мають інформаційну цінність для слухача.
5. Аудіоформат забезпечує передачу контенту як більш «живого» і реального для цільової аудиторії.
6. Передача невербальної інформації має своєрідний ефект, що безпосередньо впливає на мотивацію слухача, на його установку щодо формування стресостійкості в своїй професійній діяльності [3].

Отже, для дослідження та актуалізації заявленої проблеми вважаємо необхідністю створення серії аудіоподкастів, контент яких є просвітницьким та спрямований на подолання негативних емоцій, шляхи формування стресостійкості в журналіста. Аудіозаписи з медіа-тренерами, психологами та практикуючими журналістами допоможуть максимально повно та всесторонньо висвітлити дане питання.

Аудіоподкаст вважається найбільш вдалим для висвітлення цієї теми жанром, оскільки він є ефективним методом поширення інформації. Завдяки звуковій інформації створюється «ефект присутності» слухача у діалозі та дозволяє прослуховувати випуск у будь-який момент, повертатися до нього при потребі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дубчак Г. М. Особливості професійної діяльності в особливих та екстремальних умовах праці. Київ. 2018. С. 51-80.
2. Кушнір О. Як створити подкаст, який слухатимуть. URL: <https://medialab.online/news/pidkast/>.
3. Подкасти: найшвидший шлях до зацікавлених. URL: <https://zounb.zp.ua/node/4226>.